

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tulo- ja varallisuusverolain keskeisiä vähennyksiä tarkistettavaksi kaikkien verovelvollisten osalta yhdeksän prosentin hintatason nousua vastaavasti. Tulonhankkimisvähennystä ja invalidivähennystä muutettaisiin rakenteeltaan siten, että ne entistä paremmin vastaisivat verotusmenettelyn asettamia vaatimuksia. Eräitä verolakien väliaikaisia

poikkeussäännöksiä siirrettäisiin pysyvästi tulo- ja varallisuusverolakiin.

Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1983 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa. Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1983.

YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi vuodelta 1983 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan asteikkoon verrattuna 9 prosentin kuluttajahintojen nousua vastaavasti. Rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi ei kuitenkaan riitä, että vain tuloveroasteikkoa lievennetään. Myös eräitä keskeisiä tuloverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä olisi korotettava. Varallisuusveroasteikon inflaatiotarkistukseen liittyen varoista myönnettävien puoliso- ja lapsivähennysten enimmäismääriä ehdotetaan korotettaviksi.

Korotettaviksi ehdotetut vähennykset tuloverotuksessa ovat valtionverotuksen työtulovähennys ja ylimääräinen työtulovähennys, yksinhuoltajavähennys ja koulutusvähennys, valtionve-

rosta tehtävät huoltaja- ja elatusvelvollisuusvähennys sekä kunnallisverotuksen lapsivähennys, yksinhuoltajavähennys, opiskelijavähennys, elatusvelvollisuusvähennys ja perusvähennys. Samalla kun luonnollisena vähennyksenä tehtävän tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin, säännöksen sanamuotoa tarkistettaisiin siten, että vähennyksestä tulisi todellisiin menoihin perustuvaan vähennykseen nähden ensisijainen.

Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärää esitetään korotettavaksi inflaatiotarkistusta enemmän eli 20 prosentilla. Tulonhankkimisvähennys myönnetään työmatkakulujen ja muiden tulonhankkimiskulujen sijasta, silloin kun se on näitä kuluja suurempi. Vähennyksen normaalia suuremmalla tarkistamisella pyritään verotuksen yksinkertaistamiseen.

Valtion- ja kunnallisverotuksessa myönnettävän omaisuustulovähennyksen enimmäismäärää

ehdotetaan korotettavaksi. Samoin korotettiin henkivakuutusmaksujen nojalla myönnettävän vähennyksen enimmäismäärää. Myös yrittäjätulon ilman eri selvitystä ansiotuloksi katsottava osuus ehdotetaan korotettavaksi.

Kunnallisverotuksen invalidivähennyistä koskevan säännöksen sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että vähennyksen määrä laskettaisiin valtionverotuksen muiden ansiotulojen kuin eläketulojen perusteella ja myönnettäisiin enintään niiden suuruisena.

Valtionverotuksessa verosta tehtävän vastavan vähennyksen rakenne muutettaisiin soveltuvin osin yhdenmukaiseksi kunnallisverotuksessa tulosta tehtävän vähennyksen kanssa.

Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto ja Oy Suomen Ongelmajäte on väliaikaisin poikkeussäännöksin vapautettu sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta. Verovapaudesta

ehdotetaan säädettäväksi pysyvästi tulo- ja varallisuusverolaissa. Luetteloon ehdotetaan lisättäväksi myös Suomen Vientiluotto Oy.

Eräiden luonnonvaraisten keräilytuotteiden luovutuksesta saatu tulo säädettäisiin verovapaaksi.

Muutosehdotusten vaikutukset valtion verotuloihin on otettu huomioon niissä arvioissa, jotka sisältyvät vuodelta 1983 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavia veroasteikkoja ja veroprosentteja koskevaan hallituksen esitykseen. Kunnallisverotuksessa arvioidaan ehdotettujen muutosten vähentävän veron tuottoa noin 90 miljoonalla markalla nykyisen veroäyrin keskihinnan mukaan laskettuna. Kirkollisveron sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun tuotto vähenisi noin 20 miljoonalla markalla nykyisten perusteiden mukaan laskettuna.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

11 §. Eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain 2 §:n mukaan, sellaisena kuin se on 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa laissa (471/82), Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto ja Oy Suomen Ongelmajäte ovat vuodelta 1982 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa vapaat sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta. Kun mainittujen yhteisöjen verovapaus on luonteeltaan pysyvä, asiaa koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi tulo- ja varallisuusverolakiin.

Suomen Vientiluotto Oy on valtioonemmistöinen kauppa- ja teollisuusministeriön hallinnonalaan kuuluva luotto-osakeyhtiö, jonka tarkoituksena on luottoja myöntämällä sekä muilla rahoitus- ja vakuusjärjestelyillä edistää suomalaisten yritysten tavaroiden, palvelusten sekä tiedon ja taidon vientiä. Yhtiön toiminta rahoitetaan laskemalla liikkeelle vastuudebentureja sekä ottamalla muita lainoja kotimaisilta ja kansainvälisiltä pääomamarkkinoilta. Yhtiön omistavat Suomen valtio, liikepankit, Postipankki ja teollisuusyritykset. Yhtiön rahoitettavaksi tulleet luottoehtoiset vientikaupat koskevat lähinnä telakkateollisuutta ja muuta metalli- ja konepajateollisuutta.

Verolain säännösten mukaan yhtiön saama tulo on veronalaista sekä valtion tuloverotuk-

sessä että kunnallisverotuksessa. Korkotuloa ei kuitenkaan katsota yhtiön veronalaiseksi tuloksi niissä tapauksissa, joista säädetään metalli- ja rakennusteollisuuden edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetussa laissa (5/78). Ottaen huomioon Suomen Vientiluotto Oy:n erityisluonteen olisi tarkoituksenmukaista säätää yhtiö verovapaaksi vuodelta 1983 toimitettavasta tulo- ja varallisuusverotuksesta lukien.

17 b §:n 2 mom. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen tai ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 97 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 97 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi.

Ansiotulo-osuudella yrittäjätulosta on erillisverotuksen lisäksi merkitystä ansiotulosta puolisoille myönnettävien tvötulovähennysten määriin. Ansiotulo-osuus ehdotetaan inflaation huomioon ottamiseksi korotettavaksi 97 000 markasta 106 000 markkaan. Tällöin myös ns. avus-

tavan puolison, jonka osuus yrityksen ansiotulosta on verotuskäytännössä useissa tapauksissa vähemmän kuin puolet, työtulovähennyksen määrät nousisivat.

22 §:n 1 mom:n 5 a kohta. Eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain (758/81) 3 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan Pohjoismaiden Investointipankin osuutena ylijäämästään jäsenmaalle jakama määrä ei ole veronalaista tuloa vuodelta 1982 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa. Säännös ehdotetaan luonteeltaan pysyvänä otettavaksi tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin uudeksi 5 a kohdaksi.

22 §:n 1 mom:n 23 kohta. Luonnonvaraisten marjojen ja sienien poimijan näiden keräilytuotteiden poiminnasta saamaa tuloa ei nykyisin katsota veronalaiseksi tuloksi, mikäli sitä ei ole pidettävä palkkana. Edellä mainittujen tulojen säätämällä verovapaaksi haluttiin varmistaa kansantaloudellisesti arvokkaiden luonnontuotteiden hyödyntäminen. Kun marjojen ja sienien laajamittaista poimintaa harjoitetaan erityisesti maamme kehitysalueilla, verovapaudella haluttiin myös osaltaan parantaa syrjäseuduilla elävän väestönosan toimeentulomahdollisuuksia.

Edellä mainituin perustein pitäisi myös eräiden muiden luonnonvaraisten keräilytuotteiden luovutuksesta saatu tulo säätää verovapaaksi. Lain 22 §:n 1 momentin 23 kohdan säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös ns. luontaistuotteiden eli sellaisten luonnonvaraisten kasvien tai niiden osien, joita kerätään käytettäväksi ihmisravintona, lääkkeenä tai lääkeaineen valmistuksessa, kerääjän näiden tuotteiden luovutuksesta saama tulo olisi verovapaata, mikäli sitä ei ole pidettävä palkkana. Tästä määrittelystä johtuu, että esim. käpyjen ja jäkälän keräilystä saatu tulo olisi edelleen veronalaista.

25 §:n 1 mom. Säännös sisältää ns. luonnollisia vähennyksiä koskevan tuloverotuksen perussäännön, jonka mukaan verovelvollisella on oikeus tulostaan vähentää tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot. Muun muassa tulonhankkimisvähennyistä koskevaan säännökseen liittyen ehdotetaan, että tässä kohdin viitattaisiin niihin poikkeuksiin, joista on säädetty jäljempänä lain III osan toisessa luonnollisia vähennyksiä koskevassa luvussa.

28 §. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 1 000 markasta 1 200 markkaan. Vähennys olisi siten

350 markkaa lisättynä neljällä prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 200 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Samalla säännöksen sanamuotoa täsmennettäisiin siten, että verovelvollinen saisi palkkatulostaan vähentää palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän. Lain 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut saisi kuitenkin nykyiseen tapaan vähentää erikseen.

Tulonhankkimisvähennys myönnettäisiin täysimääräisenä kaikille, joiden veronalainen palkkatulo on vähintään 21 250 markkaa. Vähennys korvaisi käytännössä edelleen palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset, jos niiden määrä jää alle asianomaiselle myönnettävän tulonhankkimisvähennyksen määrän. Tämän määrän ylittävältä osalta vähennys myönnettäisiin esitetyn selvityksen perusteella kuten tähänkin asti, jos todellisiin menoihin perustuvien vähennysten yhteismäärä olisi yli asianomaiselle myönnettävän tulonhankkimisvähennyksen määrän. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärän korottamisella ja säännöksen sanamuodon täsmentämisellä pyritään vähentämään verovelvollisten ilmoittamisvelvollisuutta ja samalla yksinkertaistamaan verotusta.

29 §:n 1 mom:n 4 kohta. Verovelvollisella on oikeus vähentää kokonaistulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa omasta tai puolisonsa tai lastensa henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut. Vähennyksen enimmäismäärä, joka on yhteensä 250 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti, ehdotetaan korotettavaksi 280 markkaan.

32 a §. Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa tehdä omaisuustulovähennyksen sekä valtion- että kunnallisverotuksessa. Vähennys kattaa kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saadut osingot ja osuuspääoman korot, kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saadut niiden lisärahastosijoituksille maksetut korot ja muut veronalaiset korot samoin kuin muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadut vuokratulot. Vähennyksen enimmäismäärä, joka on yhteensä 2 500 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärä, ehdotetaan korotettavaksi 2 750 markkaan.

33 §. Tämän valtionverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä koskevan pykälän 1 momen-

tin 1, 2, 3 ja 5 kohdan mukaisten vähennysten enimmäismääriä ehdotetaan korotettaviksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 9 000 markasta 9 800 markkaan ja ylimääräisen työtulovähennyksen enimmäismäärä 4 100 markasta 4 500 markkaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää nykyisen 1 000 markan asemesta korotettaisiin 1 100 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan. Valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys ehdotetaan korotettavaksi 4 800 markasta 5 200 markkaan ja koulutusvähennys 1 300 markasta 1 400 markkaan.

36 §. Kunnallisverotuksessa jokaisesta alaikäisestä lapsesta myönnettävä lapsivähennys ehdotetaan korotettavaksi 1 250 markasta 1 400 markkaan ja kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys 1 800 markasta 2 000 markkaan. Opiskelijavähennys ehdotetaan korotettavaksi 2 500 markasta 2 700 markkaan. Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 2 700 markasta 2 900 markkaan alaikäistä lasta kohden.

Invalidivähennyksen myöntämisperusteita on 5 päivänä helmikuuta 1982 annetulla tulo- ja varallisuusverolain muutoksella (111/82) muutettu kansaneläkeuudistuksen yhteydessä siten, että vähennys myönnetään kunnallisverotuksessa vain muusta ansiotulosta kuin eläketulosta. Tarkoituksena on, että invalidivähennys vastaisuudessa myönnetään vain työelämään osallistuville verovelvollisille, kun taas eläkkeensaajien invalideetti tulee huomioon otetuksi uudessa eläketulovähennyksessä. Samalla vähennystä koskevasta säännöksestä on poistettu haitta-asteen määrittelyä koskevat yksityiskohdat.

Invalidivähennys pitäisi voida määrätä niiden tietojen perusteella, jotka verohallinnolla on käytettävissään. Sen vuoksi ehdotetaan, että invalidivähennyksen määrä laskettaisiin valtionverotuksen muiden ansiotulojen kuin eläketulojen perusteella ja myönnettäisiin enintään niiden suuruisena. Vaikka kunnallisverotuksessa ei olisi veronalaista ansiotuloa, vähennyksen voisi kuitenkin saada sillä perusteella, että valtionverotuksessa on tällaista tuloa ollut. Tämä koskee muun muassa avustavia puolisoita, jotka tulisivat vähennyksen piiriin, jos heille valtionverotuksessa jaetaan ansiotuloksi osa yrityksen tulosta. Invalidivähennyksen suuruutta määrättäessä perusteeksi otettaisiin se tulo, josta on vähennetty ns. luonnolliset vähennykset.

37 §. Pienituloisten verotuksen lieventämiseksi myönnettävää kunnallisverotuksen perusvähennystä ehdotetaan korotettavaksi. Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo on kunnallisverotuksessa kaikkien muiden vähennysten jälkeen vähemmän kuin 6 800 markkaa, hänelle myönnetään nykyisin tulojen pienessä asteittain suureneva perusvähennys, joka on suurimmillaan 3 400 markkaa. Vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 3 800 markkaan, jonka suuruudesta tulosta ei siten menisi lainkaan kunnallisveroa. Tulojen noustessa 7 600 markkaan ei perusvähennystä enää myönnettäisi. Perusvähennyksen korottamista puoltaa myös yleinen kunnallisveron tuloverokynnyksen korottamisen tarve.

41 §:n 8 a kohta. Eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain (758/81) 6 §:n 2 kohdan mukaan osuus Pohjoismaiden Investointipankin varoihin ei ole veronalaisia varoja vuodelta 1982 toimitettavassa varallisuusverotuksessa. Säännös ehdotetaan luonteeltaan pysyvänä otettavaksi tulo- ja varallisuusverolain 41 §:n uudeksi 8 a kohdaksi.

53 §. Varallisuusverotuksen puoliso-vähennys ehdotetaan korotettavaksi 12 300 markasta 13 500 markkaan ja lapsivähennys 6 200 markasta 6 800 markkaan alaikäistä lasta kohti.

57 §. Alaikäisen lapsen elättämisen perusteella valtionverotuksessa verosta tehtävä huoltajavähennys ehdotetaan korotettavaksi yhdestä alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta 650 markasta 750 markkaan, kahdesta lapsesta 1 400 markasta 1 600 markkaan, kolmesta lapsesta 2 300 markasta 2 600 markkaan sekä jokaisesta sitä useammasta lapsesta 1 200 markasta 1 350 markkaan. Kunnallisverotuksessa tulosta tehtävää invalidivähennystä vastaa valtionverotuksessa samoin perustein myönnettävä mutta verosta tehtävä vähennys. Tulosta tehtävän vähennyksen määrää eräissä tapauksissa koskevien tarkistusten johdosta verosta tehtävän vähennyksen rakenne muutettaisiin soveltuvin osin yhdenmukaiseksi tulosta tehtävän vähennyksen kanssa. Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennystä vastaavan valtionverotuksessa verosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 670 markasta 730 markkaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 11 §:n 1 kohta, 17 b §:n 2 momentti, 22 §:n 1 momentin 23 kohta, 25 §:n 1 momentti, 28 §, 29 §:n 1 momentin 4 kohta, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3, 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 § ja 57 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 kohta 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (292/79), 17 b §:n 2 momentti, 28 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 § ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (899/81), 29 §:n 1 momentin 4 kohta, 53 § ja 57 §:n 1 momentin 2 kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80) sekä 36 §:n 1 momentin 5 kohta 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (111/82), ja

lisätään lain 22 §:n 1 momenttiin uusi 5 a kohta, 36 §:ään uusi 4 momentti ja 41 §:ään uusi 8 a kohta seuraavasti:

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektiventtirahasto, Kehitysaluerahasto Oy, Teollisen Kehitysyhteistyön rahasto Oy, Suomen Vientiluotto Oy ja Oy Suomen Ongelmajäte, sekä

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 106 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 106 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön aineosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

5 a) Pohjoismaiden Investointipankin jäsenmaan saamaa osuutta pankin jakamasta ylimäärästä,

23) luonnonvaraisten marjojen ja sienien sekä sellaisten luonnonvaraisten kasvien tai niiden osien, joita kerätään käytettäväksi ihmisravintona, lääkkeenä tai lääkeaineen valmistuksessa, kerääjän näiden tuotteiden luovutuksesta saamaa tuloa, mikäli sitä ei ole pidettävä palkkana,

25 §

Verovelvollisella on oikeus tulostaan vähentää tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot jäljempänä tässä luvussa säädettyin poikkeuksin.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättyä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 200 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

2) 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen menot, ja

3) palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 kohdassa tarkoitettujen menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuun ottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 280 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saaduista niiden lisärähoitajajoukoille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 750 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 9 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 500 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 100 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 200 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

5) 1 400 markkaa jokaisesta verovuonna

elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 400 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 000 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 700 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

5) 2 600 markkaa muusta ansiotulostaan kuin eläketulostaan, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 2 600 markasta (*invalidivähennys*). Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun ansiotulon kuin eläketulon suuruusena. Asetuksella voidaan antaa säännöksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 2 900 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

Edellä 1 momentin 5 kohdassa säädetyn invalidivähennyksen suuruus määrätään valtionverotuksen muun ansiotulon kuin eläketulon perusteella, josta on vähennetty 2 luvun mukaan vähennettävät vähennykset.

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 800 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulon määrä, tai jos tulo on 3 800 markkaa suurempi, 3 800 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 38 markan määrästä, jolla tulo ylittää 3 800 markan määrän (*perusvähennys*).

41 §

Veronalaisia varoja eivät ole:

8 a) osuus Pohjoismaiden Investointipankin varoihin;

53 §

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 13 500 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmanes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja

verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 6 800 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 750 markkaa, kahdesta 1 600 markkaa, kolmesta 2 600 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 350 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltaja-vähennys*),

2) jos hänelle on myönnetty 36 §:n 1 momentin 5 kohdan mukainen 2 600 markan suuruinen invalidivähennys, 660 markkaa, tai jos 36 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan myönnetty vähennys on määrältään pienempi kuin 2 600 markkaa, vastaava suhteellinen osuus 660 markasta, sekä

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 730 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1983 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 11 §:n 1 kohta, 17 b §:n 2 momentti, 22 §:n 1 momentin 23 kohta, 25 §:n 1 momentti, 28 §, 29 §:n 1 momentin 4 kohta, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3, 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 § ja 57 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 kohta 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (292/79), 17 b §:n 2 momentti, 28 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 § ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (899/81), 29 §:n 1 momentin 4 kohta, 53 § ja 57 §:n 1 momentin 2 kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80) sekä 36 §:n 1 momentin 5 kohta 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (111/82), ja

lisätään lain 22 §:n 1 momenttiin uusi 5 a kohta, 36 §:ään uusi 4 momentti ja 41 §:ään uusi 8 a kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

11 §.

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Kehitysaluerahasto Oy ja Teollisen Kehitysyhteistyön Rahasto Oy, sekä

Ehdotus

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, *Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto*, Kehitysaluerahasto Oy, Teollisen Kehitysyhteistyön rahasto Oy, *Suomen Vientiluotto Oy ja Oy Suomen Ongelmajäte*, sekä

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 97 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 97 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saa-

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 106 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 106 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön aines-

Voimassa oleva laki

tua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

Ehdotus

osan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

5 a) Pohjoismaiden Investointipankin jäsenen saamaa osuutta pankin jakamasta ylijäämästä,

23) luonnonvaraisten marjojen ja sienien poimijan näiden keräilytuotteiden poiminnasta saamaa tuloa, mikäli sitä ei ole pidettävä palkkana,

23) luonnonvaraisten marjojen ja sienien sekä sellaisten luonnonvaraisten kasvien tai niiden osien, joita kerätään käytettäväksi ihmisravintona, lääkkeenä tai lääkeaineen valmistuksessa, kerääjän näiden tuotteiden luovutuksesta saamaa tuloa, mikäli sitä ei ole pidettävä palkkana,

25 §.

Verovelvollisella on oikeus tulostaan vähentää tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot.

25 §

Verovelvollisella on oikeus tulostaan vähentää tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot jäljempänä tässä luvussa säädettyin poikkeuksin.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan *tulonbankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisätynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 000 markkaa ja enintään palkkatulon määrän. Tulonhankkimisvähennys korvaa palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset lukuun ottamatta 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä, jollei korvattavien vähennysten määrä ylitä tulonhankkimisvähennyksen määrää.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonbankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisätynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 200 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,
2) 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettut menot, ja

3) palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 kohdassa tarkoitettut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonbankkimisvähennyksen määrän.

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuunottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläke-

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuunottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuu-

vakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 250 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti.

tusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 280 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saaduista niiden lisärahoitustuksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 500 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saaduista niiden lisärahoitustuksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 750 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 9 000 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 100 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 4 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

5) 1 300 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrat-

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 9 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 500 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 100 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 200 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämä lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

5) 1 400 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrat-

Voimassa oleva laki

tavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

Ehdotus

tavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 250 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 1 800 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

5) 2 600 markkaa ansiotulosta, ei kuitenkaan eläketulosta, jos hänellä on verovuoden aikana ollut muuta ansiotuloa kuin eläketuloa ja jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 2 600 markasta (*invalidivähennys*). Asetuksella voidaan antaa säännöksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

2) 1 400 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 000 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 700 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

5) 2 600 markkaa muusta ansiotulostaan kuin eläketulostaan, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 2 600 markasta (*invalidivähennys*). *Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.* Asetuksella voidaan antaa säännöksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuiten-

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuiten-

Voimassa oleva laki

kin enintään 2 700 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 400 markkan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 3 400 markkaa suurempi, 3 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 34 markkan määrästä, jolla tulo ylittää 3 400 markkan määrän (*perusvähennys*).

41 §

Veronalaisia varoja eivät ole:

Ehdotus

kin enintään 2 900 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

Edellä 1 momentin 5 kohdassa säädetyn invalidivähennyksen suuruus määrätään valtionverotuksen muun ansiotulon kuin eläketulon perusteella, josta on vähennetty 2 luvun mukaan vähennettävät vähennykset.

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 800 markkan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 3 800 markkaa suurempi, 3 800 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 38 markkan määrästä, jolla tulo ylittää 3 800 markkan määrän (*perusvähennys*).

53 §.

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 12 300 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmanes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 6 200 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tulo-verosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta

8 a) osuus Pohjoismaiden Investointipankin varoihin;

53 §

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 13 500 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmanes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 6 800 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tulo-verosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta

Voimassa oleva laki

lapsesta 650 markkaa, kahdesta 1 400 markkaa, kolmesta 2 300 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 200 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

2) jos hänellä on oikeus 36 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen invalidivähennykseen, 660 markkaa, milloin hänen sanotussa lainkohdassa tarkoitettu haitta-asteensa on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 660 markasta, sekä

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 670 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Ehdotus

lapsesta 750 markkaa, kahdesta 1 600 markkaa, kolmesta 2 600 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 350 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

2) Jos hänelle on myönnetty 36 §:n 1 momentin 5 kohdan mukainen 2 600 markan suurinen invalidivähennys, 660 markkaa, tai jos 36 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan myönnetty vähennys on määrältään pienempi kuin 2 600 markkaa, vastaava subteellinen osuus 660 markasta, sekä

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 730 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1983 toimitettavassa verotuksessa.
